

Gesprekken met Dandi Swami

R.A. Een van de discipelen van Zijne Heiligheid in de Ashram was Dandi Swami Bhagawatananda Saraswati, die zoals we begrepen, een Rechter was geweest voor hij zeven of acht jaar geleden een Sanyasin werd. Hij is een zeer geleerd iemand en heeft een commentaar van achttien delen geschreven op de Bhagavad Gita. Hij spreekt perfect Engels. Misschien hierom en misschien ook om andere redenen besloot Zijne Heiligheid dat we vragen direct aan deze Swami moesten stellen die in het Engels zou antwoorden. Eerst werd aangegeven dat wanneer deze methode werd aangewend, Zijne Heiligheid ons met de Swami alleen zou laten. Uiteindelijk bleef hij aldoor bij ons gedurende elke zitting. De Swami is een intellectueel iemand die volkomen toegewijd is aan Zijne Heiligheid maar met een wat rigide benadering te oordelen naar enkele van de citaten die volgen. Zijne Heiligheid is zich hier natuurlijk van bewust en heeft erna geschreven om de lijn die de Swami volgde in bepaalde opzichten wat te verzachten. Als de Swami er bijvoorbeeld op staat dat er een absolute voorbestemde kwaliteit is bij elke handeling, heeft Zijne Heiligheid naderhand bepaalde veranderingen aangebracht (zie de brief gedateerd 12 november). Ook kan gezien worden dat de Swami zelf zijn eerst onherroepelijke uitspraken over dit onderwerp later wijzigt. De Swami was uitzonderlijk breedspakig en herhaalde zichzelf zeer vaak zodat dit verslag, hoewel het veel directe citaten bevat, op vele plekken lange en academische gesprekken omschrijft.

M.A. Voordat we het feitelijke verslag langs gaan, kwam bij me op dat het belangrijkste was, dat Zijne Heiligheid tegen Dr. Roles zei bij het allereerste begin van het bezoek – “praktisch alles is eerder besproken – maar het is fijn om weer samen te komen om het geheugen op te frissen” – dus alle antwoorden van de Swami zouden een test voor je kunnen zijn om te herinneren hoe Zijne Heiligheid eerder had geantwoord, en wat je ervan begrepen had. Ik voel dat de latere correcties van Zijne Heiligheid laten zien dat men de antwoorden van de Swami niet kan accepteren zonder zeer zorgvuldige verificatie van de manier waarop Zijne Heiligheid soortgelijke vragen beantwoordt. Ik voel daarom niet dat de antwoorden van de Swami deel kunnen uitmaken van het voornaamste verslag van de wijsheid van Zijne Heiligheid.

De antwoorden van de Swami over predestinatie, reïncarnatie, yoga, houding en bramacharya zijn allemaal in conflict met eerdere antwoorden van Zijn Heiligheid. Zijne Heiligheid gaf bijvoorbeeld een heel eenvoudige en directe instructie betreffende houding die heel specifiek was – dat alleen de rechte rug noodzakelijk was en dat het niet uitmaakte wat we met onze benen deden, etc.

Mr. Lucas. Wat is er nodig om er zeker van te zijn dat we de juiste handelingen in ons leven doen, en tot de juiste besluiten komen? Sommige mensen houden staande dat alleen de Meditatie hen kan leiden. Voelt u dat die het op zichzelf kan doen, of zo niet, wat is er nog meer nodig? In onze westerse leer is ons verteld dat ‘de mens niets kan doen’; wat is er nodig voor mensen om iets te doen?

D.S. Het eerste om te overwegen is waarom je handelingen doet – waarom zijn handelingen überhaupt nodig? Waarom zijn we vatbaar voor slechte handelingen, niet *juiste handelingen*? Als God overal inherent is in elk deel van ons lichaam, hoe zijn we als individuen in staat tot slechte handelingen?

Hij ging verder met het voorbeeld van de bioscoop en het witte scherm dat er zowel voor, tijdens en na de voorstelling is. Je kunt de Param-Atman of het alles doordringende Bewustzijn net zo zien.

Het eerste wat je doet is het licht uit doen en de deuren sluiten. Dan wordt de film op het scherm scherp gesteld. Allereerst wordt door het sluiten van de deur en het uitdoen van het licht voorkomen dat je het witte scherm ziet; dan wordt de film scherp gesteld op iets wat geen werkelijkheid heeft van zichzelf, maar als de deur open was en het licht aan, zou je niet van de bioscoop genieten.

Hij sprak van de alles doordringende invloed van God, of Param-Atman, of welke naam dan ook die in de verschillende godsdiensten gegeven worden – Allah, Krishna en zo verder; welke naam ook wordt gegeven, de persoonlijkheid is dezelfde. Net als een man die

de zoon van zijn vader genoemd kan worden, of de zoon van de vader van zijn vader, of zijn moeders zoon – hij is dezelfde persoon. Het alles doordringende Bewustzijn is het substratum van al onze individuele zielen. Hoewel er verschillende namen in verschillende godsdiensten zijn, is er geen verschil voor wat betreft de spiritualiteit in de verschillende godsdiensten.

R. Bedoelt u met geest, Buddhi?

D.S. De geest neemt door zijn verbeelding, een film en stelt die scherp op het substratum. Stel dat je naar India wilt gaan, maar nog geen plan hebt gemaakt hoe je zal gaan – je denkt aan alle verschillende vervoermiddelen – per schip, trein, door de lucht etc. Dat is de functie van de geest (Manas?).

Buddhi bepaalt en schrap, en kiest een ding.

En dan zegt Ahankar, ego, dit is mijn handeling en dan wordt dit alles opgeslagen net als de bandrecorder of grammofoon. Dit hele ding omvat de handeling van het individu.

Antahkaran is het innerlijke instrument.

We hebben uiterlijke instrumenten – het oor, ogen, tong, huid en neus – vijf externe organen om de ervaring van de buitenwereld op te nemen. We hebben vier innerlijke instrumenten die de ziel omvatten. Maar de innerlijke dingen moeten zichzelf evengoed aan de uiterlijke hechten om te manifesteren. Je oog kan wel iets zien, maar tenzij de geest het ook opneemt, zal het niet door jou ervaren worden.

De innerlijke instrumenten zijn geest, intelligentie, ego en Chitta. Chitta zingt de oude liedjes – al onze ervaringen uit het verleden zijn hier opgenomen – dingen uit de directe ervaring, en dingen uit de eeuwigheid die niet vervuld zijn – hoewel ze niet omgezet zijn in praktische ervaring, zijn ze toch opgenomen in Chitta.

... ego – geest – ego tot het je werk is – tot jij erbij bent betrokken, is ego niet in het spel.

R. Er is in het westen maar een woord voor geest – terwijl er een verschil is tussen vergelijken, contrasteren en het opname-apparaat.

D.S. Geest is er alleen om te verbeelden – zij kan niets besluiten. Intelligentie besluit, en dat wordt Buddhi genoemd. Je kunt aan vele dingen denken, maar je zult geen actie ondernemen tot het besluit is genomen; en totdat je denkt dat het je plicht is zul je het niet doen, en in het licht van eerdere ervaring, dat is waar Chitta in het spel komt. Dit alles is noodzakelijk om actie plaats te doen vinden.

Feitelijk zijn dit de bespiegelingen van bewustzijn zelf. Wanneer bewustzijn standvastig is, is er geen verbeelding; maar wanneer bewustzijn begint met verbeelden, is het de natuur van bewustzijn. Als je vraagt waarom bewustzijn verbeeldt, lijkt dat op vragen waarom ijs kou afgeeft – geen enkele wetenschapper kan dat beantwoorden – er is dus een natuur van bewustzijn zelf die Maya genoemd wordt. Niemand kan je uitleggen waarom het er is – het is de natuur.

Wanneer je gaat slapen, verbeeld je je nooit dat je zult dromen maar de droom komt automatisch, en dat komt door de verbeelding van de geest. Hij wil geen dromen, maar desondanks komen ze.

Dus ook met betrekking tot bewustzijn is er niets dat bereikt kan worden, maar desondanks is het de natuur om de glorie van buiten te weerspiegelen. Dus het doel van handelingen is enkel om te verheerlijken. Zoals niemand kan zeggen waarom vuur brandt, kan op dezelfde manier niemand zeggen waarom de wereld weerspiegeld wordt in het substraat. Wanneer het statisch is, is het zuiver Bewustzijn.

Ego en bewustzijn zijn twee verschillende dingen. Ego in het Sanskriet wordt Ahankar genoemd.

Het is de goudsmid die vele sieraden maakt uit een stuk goud – het goud is in elk deel van de sieraden.

Ahankar is datgene wat vele 'Ikken' maakt uit een.

De geest weerspiegelt de wereld van verschijnselen. Maya betekent de weerspiegeling of projectie van namen en handelingen van het substraat.

R. Is dit illusie?

D.S. Je kunt zeggen dat oneindigheid niet verdeeld kan worden door oneindigheid dus het moet illusie zijn, er is geen plek voor de geschapen wereld dus het moet illusie zijn; maar stel dat je in het donker een touw ten onrechte aanziet voor een slang – de slang is een illusie,

maar zonder het touw kon er geen illusie zijn. Geest is de reflector.

We kunnen het proces omkeren en de werkelijkheid alleen zien door juiste kennis. Er is inderdaad geen handeling mogelijk tot we naar het substraat zelf gaan.

Je kunt wanneer je de Theems op het scherm ziet, zeggen: “Ik zie mijn eigen Theems”, maar als je probeert het aan te raken, zul je merken dat het niets is – alleen het witte scherm.

De illusie is er omdat we de juiste dingen niet in het juiste perspectief aannemen.*

Wanneer ik over kennis spreek, bedoelen we wijsheid, de wijsheid van Bewustzijn dat altijd bestaat omdat het Bewustzijn zelf is. Kennis is als het water dat je krijgt door de leidingen, wijsheid is het reservoir.

Vanuit Bewustzijn krijgen we Kennis door de geest. Ananda is eveneens zijn natuur.

*Als je zegt dat de wereld een illusie is, moet er een echt ding achter zijn om het de illusie te geven!

R. Het moeilijkste is om het onderscheid te maken tussen het zuivere Bewustzijn en onze kleine weerspiegelingen van bewustzijn.

D.S. Als je uit de stad bent gekomen zul je verder langs de wegen die je kent moeten gaan om de weg terug te vinden – om omgekeerd te gaan. Je kunt allerlei pogingen doen om het juiste te doen, maar juiste handeling is niet mogelijk als de basis onwetendheid is. Hoe hard je ook probeert om te corrigeren, je zult juiste kennis nodig hebben. Er kan niet verwacht worden dat je de juiste handelingen verricht tenzij je de juiste kennis hebt.

Welnu, is er een manier om juiste handelingen te doen bij het werken in de wereld van verschijnselen zoals die is? Als je doel is om het juiste te doen, zul je ondanks onwetendheid het juiste doen. Bijvoorbeeld, je zult zeggen dat de waarheid juiste handeling is; dus als je de waarheid spreekt is dat juiste handeling. Als je geen overspel pleegt, is dat de juiste handeling. Juiste dingen hebben geen verbeelding; als je de waarheid vertelt, verbeeld je niets.

Waarheid, geweldloosheid, onthouding – daar hebben we eerbied voor omdat ze de juiste kant op gaan.

Als iemand het slechte pad opgaat, hebben we geen eerbied voor hem. Je hebt alleen eerbied voor degene die alleen voor zichzelf houdt wat noodzakelijk is. Voor het doen van slechte handelingen moet je aan zoveel dingen denken en zoveel plannen maken – net als de dief – dus als je geest bij zoveel gedachten en plannen betrokken is, zal dat verkeerde handeling zijn. Iedereen wil vrede en geluk – zowel mens als dier. Als je door iets te doen je gemoedsrust verliest, zal dat je weg leiden van geluk. Alles wat de vrede niet in de weg staat is daarom juiste handeling.

R. Hoe kan ik het antwoord aan Mr. Lucas in twee woorden geven?

D.S. Niet-denken en vreedzaamheid.

Nu, terugkerend naar de vraag over meditatie. Wat men ook doet, direct of indirect, het doel is vrede. Je kunt hard werken en onder veel ongemakken lijden, maar als je aan het eind vrede vindt, zul je gelukkig zijn. Vele jaren op een kantoor werken – het is het pensioen aan het einde dat vrede geeft zonder iets te doen, dat is het doel. Zelfs de dief zoekt naar geluk, maar door onwetendheid kent hij het doel van geluk niet.

Hiervoor is meditatie nodig, en er zijn twee soorten. In het westen zijn veel mensen in meditatie geïnteresseerd vanwege de krachten en wonderen die het kan produceren, maar dat is niet de echte meditatie. Meditatie kan ook een foute handeling zijn als deze niet direct op vrede is gericht.

Meditatie is de dak van het huis, maar tenzij je op de ladders leert klimmen, zul je het niet bereiken. Als je het zonder probeert, zul je vallen en je been breken en naar het ziekenhuis moeten gaan.

In een type meditatie blijft de verbeelding – zoals mediteren op het Kruis. In de andere meditaties blijft de geest er niet. Er zijn zeven stadia: (De Sanyasin vervolgde met het in detail beschrijven van de zeven stadia waarvan het volgende een korte samenvatting is)

1. **Het schoonmaken van de geest.** Als linnen vuil is, zal het de kleur niet opnemen, hoe vaak je het ook in kleurstof onderdompelt; dus voordat meditatie de Waarheid kan weerspiegelen, moet de geest schoongemaakt worden en in de juiste richting gekeerd worden. Je kunt niet tegelijkertijd naar het Oosten en het Westen gaan. Dus het is nodig om de geest schoon te maken, in het bijzonder omdat het de eerste manifestatie van werkelijk Bewustzijn is, en dus heel dicht bij werkelijk Bewustzijn is. Totdat hij schoon is, zal het geen zuiver Bewustzijn weerspiegelen, net zoals een spiegel die stoffig is of overgeschilderd. De spiegel is er nog, maar kan niet spiegelen.

2. **Beheersing.** Hier sprak hij over Waarheid, geweldloosheid, zelfbeheersing, onthouding, zonder hebzucht zijn en het niet verzamelen van spullen. Houd de kan leeg zodat deze van boven ontvangen kan.

3. **Leefregel.** Tijd en houding. De tijd zou vast moeten liggen zodat je er niet over na hoeft te denken. Als je moet denken wanneer je het zult doen, zal je geest actief worden; terwijl wanneer het regelmatig is je gewoon zult beginnen net als je om 8 uur 's morgens je vroege thee gaat drinken.

Er volgden wat ingewikkelde instructies over de speciale houding – op de grond zitten om te mediteren, en het vastzetten van de lading in het lichaam om te voorkomen dat die via jou de grond in wordt geleid. Als het vastgezet wordt, zal het de bodem bereiken en opstijgen.

Hij sprak over het aura dat sommige oudere heiligen hebben – hoewel ze misschien 90 of 100 jaar zijn, gloeien ze vanuit het aura dat ze op deze manier hebben verzameld.

4. **Ademhalen.** Een beschrijving van het vuur door het ademen door de rechter neusvleugel, en de maan vanuit de linker, en het evenwicht in het midden, en als je deze verbinding maakt geeft het licht.

Net als het lichaam, voelt het zelf geen pijn – de geest voelt pijn; de geest en de adem zijn broers en werken op elkaar in. Wanneer de geest verstoord is, is de adem verstoord – wanneer je boos bent, adem je zwaar; je moet leren de adem te beheersen.

Wie beheerst de adem? Is dat het intellect?

Het is niet de elektriciteit die je licht zal geven; alleen elektriciteit kan je geen licht geven. Je kunt veel lampen in huis hebben, maar ze zullen je geen licht geven tenzij je de schakelaar aan zet. Het is de verbinding die door de schakelaar gemaakt is die het licht geeft.

Het ego maakt de verbinding, dus het ego moet overreed worden om naar het 'Werkelijke Ik' te gaan. De verbinding tussen het bewustzijn en het lichaam is het ego.

5. **Laat je geest zich van uiterlijke naar innerlijke dingen keren.** Laat de buitenwereld achter door jezelf voortdurend te herinneren aan de illusoire natuur van de uiterlijke wereld.

Als je werkelijk weet hebt van luchtspiegelingen, dan zul je zelfs in de woestijn wanneer je sterft van de dorst niet verwachten om water te krijgen van een luchtspiegeling.

6. **Onthouden** – voortdurende herinnering van wat werkelijk is zoals olie die in een voortdurende stroom uit een fles wordt gegoten. Je geest geconcentreerd op een bepaald voorwerp door naar binnen te gaan, en binnen met stap 5. Voortdurende herinnering van de Werkelijkheid.

7. **Wat gebeurt er daarna?** Door voortdurende herinnering van de Werkelijkheid vergeet je jezelf, en dan zal je geen gedachte hebben; en zelfs het voorwerp van je meditatie en voortdurende herinnering zullen weg gaan – dat is de realisatie van je eigen Zelf.

Vrijdag 6 oktober

Er was meditatie met Zijne Heiligheid, en toen kwam de Sanyasin binnen om verder te gaan met het beantwoorden van de vraag van Mr. Lucas. Dr. Roles zei dat hij vele vragen had van mensen uit de hele wereld, waarvoor antwoorden nodig waren die in verscheidene talen vertaald werden, en dat we daarom korte antwoorden heel erg zeer zouden waarderen daar we zo weinig tijd hadden. Ook was hij twaalf jaar lang naar Zijne Heiligheid gekomen, en had veel van zijn ideeën eerder gehoord, en wat gevraagd wordt is verheldering van bepaalde punten in plaats van het gehele systeem van Kennis waarover de vragen gesteld werden. De Sanyasin wees erop dat tenzij je naar de wortel van de dingen gaat de zaak niet bevredigend was. Het volgende is opnieuw een korte samenvatting over 'kunnen mensen doen'.

D.S. Tekent een diagram dat laat zien hoe de dromer vele verschillende mensen en schepselen schept die onafhankelijk lijken te bewegen, maar ze zijn afhankelijk van de geest van de dromer. Bij het spreken over geest tekende hij eerst de Kosmische Geest met de schepping als het kosmische, en dan de geest van de mens met zijn dromen. Buiten de kosmische of collectieve geest van Maya worden wij allen gecontroleerd door de kosmische dromer, en dus hebben we geen onafhankelijke handeling. In diepe slaap behoudt de subtiele geest zijn identiteit, maar begint geen handelingen. In je dromen is een man als hij een tijger ziet, bang en rent weg van de tijger, maar daar ze beide niet echt zijn hoeft hij niet te rennen, omdat ze allemaal geschapen zijn uit het zelfde ding. Daarom, zolang je in de individuele staat bent – en denkt “Ik ben een individu, en ik ben afgescheiden”, is dat ego en onwetendheid en je kunt niet handelen. Maar als je naar het Kosmische vlak gaat door oefeningen zoals meditatie etc., wanneer je jezelf verheft van het individuele naar Kosmische vlak, dan is handeling mogelijk. Op het individuele vlak lijdt je, maar op het Kosmische vlak geniet je onafhankelijk van lichaam en zintuigen, van de glorie van de schepping. In een toneelstuk voel je plezier na de voorstelling, of je nu de rol van de held of van de schurk speelt, omdat het allemaal een spel is, de souffleur is voor alle rollen dezelfde. Als je eenvoudig getuige bent van het toneelstuk geniet je ervan.

R.A. Wie is de 'Je' in dit gesprek?

D.S. Als je gaat van het kosmische niveau naar het niveau van zuiver Bewustzijn begint 'Ik-heid'. Als je naar het individuele niveau gaat is het begrensd.

Vraag uit Mexico. Kan er wat meer verteld worden over de plek binnen de Antahkaran van waaruit het leven gereguleerd kan worden?

D.S. Het is verbonden met de adem, maar de geest en adem zijn net als Siamese tweelingen. Leven is ademen. Waar geen adem is, is dood. Door beheersing van de ademhaling, of door beheersing van de geest want beiden zijn onderling verbonden. Je beheerst je geest door middel van toewijding aan God, en adem door de weg van Yoga – de 8-voudige weg. Maar door eenvoudige beheersing van de geest heb je al deze processen niet nodig. Als de geest volkomen beheerst wordt, wordt ook de adem volledig beheerst. Door toewijding, overgave aan God, is er geen ego en geest noch adem kunnen bewegen. Overgave aan God is toewijding. Het woord is de-vorere (uit het Latijn), wat betekent 'weg' en 'gelofte' – een eed afleggen – besluit. Je doet een belofte om alles aan God te geven. Dit is mogelijk terwijl je aan het werk bent, of wat je ook doet. Als je werkelijk herkent dat God alom aanwezig is, en in alles, dan zul je het Achtvoudige pad niet nodig hebben, de geest zal geconcentreerd zijn en je zult God overal voor de geest zien. Dat wordt wakende meditatie genoemd.

De gewoonte van de geest is rusteloosheid. Als je een rusteloze jongen vastbindt zal hij na een tijdje in slaap vallen. Dus als je God altijd voor de geest houdt, zal de geest na een tijdje rustig worden net als de slapende jongen.

Toewijding vereist geloof of vertrouwen. Vertrouwen is de steun van de geest, inspanning de steun van yoga, en onderscheid de steun van kennis – onderscheid tussen Zelf en niet-zelf. Je blijft onderscheid maken – “Ik ben niet deze hand van mij die ik zie, ik ben niet deze geest, etc.” Je blijft het onderwerp en ziet al deze delen als voorwerpen,

en het gehele subtiele lichaam en de linga sharia worden voorwerp en jij blijft het onderwerp – “Ik ben de getuige van de eeuwige droom.”

R. Vraag uit Nieuw-Zeeland over meditatie – Dharana.

D.S. De geest gaat in Meditatie door drie transformaties – concentratie, Samadhi en totale vernietiging van de geest. Eerst probeer je om alles tot God te richten – ik en God. Dan blijft in Samadhi alleen God over, en je vergeet jezelf. In deze beide stadia kan wat ego blijven, maar in het derde stadium is er niets – geen ego. Het is het zuivere Bewustzijn dat er al die tijd geweest is net als de zon. Je hebt alleen de wolken weggehaald. Het is niet de leegte – leegte en zuiver Bewustzijn zijn verschillend – leegte is nihilisme.

R. Stelt voor om dat nu te doen – D.S. gaf aan dat we dat niet kunnen. Hij leek niet te begrijpen wat bedoeld werd, maar ging verder –

D.S. Men kan dat niet zomaar doen – meditatie is de repetitie. De werkelijke handeling is of je zo kunt zijn in de actieve wereld, zijn in de actieve wereld en dit niet verliezen. Het is niet alleen in de een of twee uur meditatie, maar in de resterende 24 uur die de werkelijke test is of je dit hebt bereikt.

R.A. Vraagt naar het woord ‘leegte’.

D.S. Als je de geest leeg maakt ervaar je leegte, en dus is er nog een kenner aanwezig. Je kunt geen leegte maken van de kenner! Wanneer je voorbij de leegte komt in het volgende stadium dan is dat Zelfrealisatie, en het is niet moeilijk omdat het Zelf er altijd is – het is net als het in bad gaan met de handdoek om je nek en er dan overal naar zoeken. Wanneer verteld wordt dat het om je nek is, heb je het niet gevonden – het was niet verloren – je bent het alleen vergeten. Het is hetzelfde met het Werkelijke Zelf – het is vanzelfsprekend.

R. Over de hele wereld vragen mensen die de meditatie beoefenen hoe ze dichter in contact kunnen komen met de volledig Gerealiseerde mens en zijn gehele Traditie? Kunnen ze met zijn geest op het subtiele niveau in contact komen, en hoe kunnen ze in contact komen met het Wezen van de volledig Gerealiseerde mens?

D.S. Het is zeker mogelijk zowel op een fysieke als op een subtiele manier. Daarvoor zijn eerbied en gebed noodzakelijk. Hij gaf met voorbeeld van de man van de lage kaste die naar Dronacharya ging die de grote leraar van de pijl en boog was, en ernaar verlangde om van hem zijn kunst te leren, maar die werd geweigerd vanwege zijn lage kaste. Maar uit eerbied voor deze leraar maakte hij een figuur van klei van de leraar, keek voortdurend naar hem en bad tot hem. Hij deed dit in het bos, en oefende zichzelf in de kunst van de pijl en boog. Later werd hij een grotere krijger dan de leraar.

Nu kun je vragen – wie is de goeroe – de goeroe was hijzelf. Als je voor een keuzecommissie komt om zeg officieren te kiezen, zul je veronderstellen dat degenen die selecteren superieur in kennis en ervaring zijn boven jou? Welnu – heb je de Shankaracharya uitgekozen om je leraar te zijn? Dus, wie is degene die selecteert, en wie is de uitgekozen persoon? Wie is de superieur – “degene die selecteert” zal een goeroe van je maken. Geografie maakt niet uit. Het is de intensiteit van de wens naar de goeroe die noodzakelijk is. Hij gaf het voorbeeld van Ramakrishna om de noodzaak van een intens verlangen te laten zien. Met dit intense verlangen naar een leraar, zal als het noodzakelijk is een fysiek lichaam naar je gebracht worden; als het niet noodzakelijk is, zal het de werkelijke Kennis naar je brengen.

R. Zei dat je dit moest oefenen.

D.S. zei, Ja, het is als melk – je kon melk zien of ruiken en je zou er niet door gevoed worden – zelfs als je het dronk, dan zou je er niet door gevoed worden tenzij je het kon verteren.

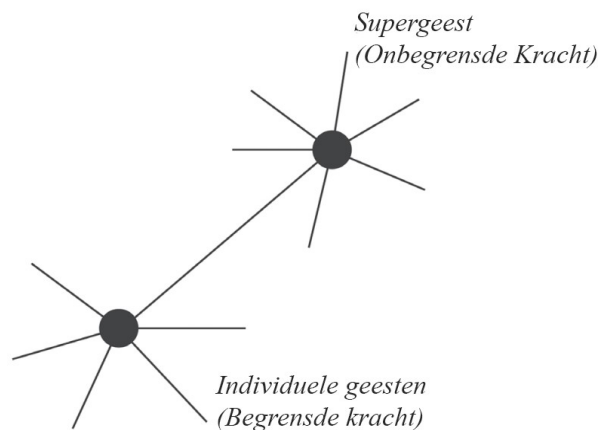
Zaterdag 7 oktober

Na meditatie met Zijne Heiligheid, en in zijn aanwezigheid, gingen we verder met het stellen van vragen aan Dandi Swami:

D.S. Gistermorgen vroeg u naar de overdracht van de goeroe naar de discipel. Ik zal mezelf als voorbeeld daarvan geven. Gewoonlijk geef ik geen raad, zelfs niet als het mij gevraagd wordt, tot ik er zeker van ben dat degene die mij vragen stelt, de grootste achting voor me heeft, en dat hij zijn twijfels zal uitroeien en zal accepteren wat ik zeg. Dat is onze manier – dat je je niet uitspreekt tot de persoon een onwankelbare achting voor je heeft, dus persoonlijk houd ik mijn kamers altijd dicht. Nu heeft Zijne Heiligheid me opgedragen om te proberen om de vragen die u zult stellen op te lossen. Misschien heeft u opgemerkt dat ik steeds wanneer u een vraag stelt, ik niet stop om erover na te denken – dat ik niet pauzeer voor het antwoord, maar u meteen het antwoord geef. Hoe gebeurt dat? Gerealiseerde zielen zijn in het algemeen altijd gevestigd in de Kosmische Geest, of wat genoemd wordt super-geest of super-bewustzijn. Er zijn vier staten* van bewustzijn:

- 1) Onbewuste staat van diepe slaap.
- 2) Dromende staat of onderbewustzijn, waarin we dromen maar niet weten dat we dromen.
- 3) De staat waarin we bewust zijn van onze dromen.

[*Hij veranderde het in 4, maar beschreef er slechts 3]

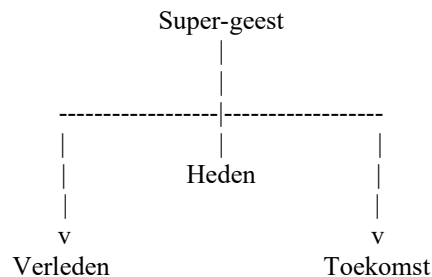
Het is hetzelfde proces, maar voor het individu heeft het begrensde kracht – voor de supergeest is het onbegrensd. Voor het individu is de kracht begrensd tot de ervaringen in het bewuste medium. Wanneer de mens alleen individuele geest heeft kan hij de overdracht van de goeroe niet opvangen omdat hij afgescheiden is. Welnu, wanneer ik spreek is het alleen wat Zijne Heiligheid met me voorheeft om te zeggen. Zijne Heiligheid draagt over – ik spreek. Gisteren zei u dat ik te snel sprak, maar de ideeën die Zijne Heiligheid overdroeg waren zo vol dat ik probeerde ze allemaal aan u door te geven.

Ik geef het voorbeeld van Vivekananda die naar New York ging waar hem werd gezegd dat hij slechts vijf minuten had om een gehoor toe te spreken. Hij stond op met het voornemen zelf te spreken, en merkte dat hij stom was – maar hij herinnerde zich zijn Goeroe, Ramakrishna, die dood was, en plotseling stroomden de woorden op een zodanige manier dat het gehoor betoverd was en hem werd toegestaan om veel langer dan vijf minuten door te gaan. Hoewel zijn goeroe dood was, kon de kosmische geest deze verbinding maken. Afstand en plaats zijn geen belemmering, net zomin als tijd.

Dus als u uw vragen direct aan Zijne Heiligheid had gesteld, zou hij misschien verschillende woorden gebruikt hebben, en op een hele korte manier geantwoord hebben, maar de essentie zou hetzelfde geweest zijn. Dus denk niet “Ik heb al dat geld uitgegeven, en kom dat hele stuk om Zijne Heiligheid te horen, en deze oude makker doet het al het spreken!”

R.A. U zei gisteren, toen we spraken over het stil maken van de geest, dat we zouden moeten proberen de "getuige van de eeuwige droom" te worden. Ik merk dat dit heel vaak mogelijk is wanneer ik een passieve rol speel, bijvoorbeeld bij het luisteren naar een zakelijk gesprek. Echter, op het moment dat mijn rol actief wordt, merk ik dat het bijna onmogelijk is om onthecht te blijven. Heeft u een advies?

D.S. Er zijn op het spirituele niveau slechts twee tijden – verleden en toekomst – omdat het heden altijd hier is. Wat is dat wat altijd bij ons aanwezig is? – het is super-Bewustzijn – God – welk woord je het ook maar geeft. Deze super-geest is het steunpunt:

Steeds als je aan iets aan het denken bent ben je in het verleden of de toekomst. We zijn nooit in het heden. Waarom is dat? Of je bent aan het denken over het verleden waar je iets anders had kunnen doen, of je bent in de toekomst waar je altijd aan het hopen bent – “Ik zal doen, ik zal krijgen.” Zolang je geest bezig is met een van beiden is het heden uit beeld.

In werkelijkheid is de filmrol al gemaakt, en je bent eenvoudig de getuige in de bioscoop. Als we de film niet leuk vinden, proberen we hem altijd te veranderen, maar als je naar de bioscoop ging en daar zat en niet leuk vond wat ze lieten zien, kan je ze niet vragen om de film te verwisselen! Zodra je beseft dat het enkel een film is die al gemaakt is, en die je niet kunt veranderen, zul je beseffen dat het de wil van God is; dan zal de geest zich neerleggen en jij zult in Bewustzijn liggen. De techniek is om uit te zoeken hoe je kunt maken dat de geest *niet denkt* aan verleden en toekomst. Het heden hebben we niet in de hand – zodra je probeert het aan te raken, is het naar het verleden gegaan. Je zult ofwel vredig naar de film moeten kijken of de bioscoop moeten verlaten! Als je zowel het verleden en de toekomst beschouwt als de wil van God, zul je daar niet over hoeven denken en dus zul je vrij zijn van gedachten. Dus de techniek is om niet aan het verleden of de toekomst te denken, maar op de manier van toewijding enkel te geloven in God en te beseffen dat de hele bioscoop de wil van God is; dus als je in het verleden wat slechte dingen hebt gedaan, was het in Gods wil – Uw wil geschiede. Ten tweede, op de weg van Jnana – dat betekent op het pad van kennis – als je eenmaal vertrouwen hebt dat het allemaal Gods wil is – dat zelfs een blad aan de boom niet beweegt behalve door Gods wil, dan ben je vrij van het verleden en de toekomst.

R. Of hij nu actief of passief is?

D.S. Het hangt allemaal af van de persoon – welk pad hij op is gegaan.

R.A. We proberen om de weg van de huishouder te gaan.

D.S. Je kunt vele dingen doen, maar je kunt ze aan God offeren. Aan het eind van de handeling zeg je “Swaha”, dat betekent, ik geef het over aan U. Net als de offer-brandstapel die verbrand wordt en aan God wordt geofferd – je offert elke handeling

aan God. Daarom zou het aanbidden van God niet in een dichte kamer moeten zijn; het moet zijn wanneer je aan het handelen, drinken, eten, slapen en lopen bent. Zodra je het gedaan hebt, zeg je: “Het is niet mijn handelen, drinken etc.” Ik ben slechts het instrument, en je offert het aan God.

We zijn net als marionetten, we herkennen dat we geen vrijheid hebben en instrumenten zijn – je herkent dat je een rol te spelen hebt. Denk aan het geld dat het publiek betaalt. Gaat het naar de marionetten; hebben zij er plezier in? Nee – het gaat naar degene die hen bestuurt. Dus moeten de resultaten of vruchten van onze handelingen gegeven worden aan degene die ons bestuurt – zij moeten aan God gegeven worden. Je kunt zo de hele dag doorgaan. Dit wordt aanbidding door werk genoemd. Je moet niet gaan zitten en niets doen, maar elk werk moet aan Hem geofferd worden. Sommige marionetten moeten heiligen spelen en sommige schurken, ze spelen ieder een rol. Dit zou onze houding moeten zijn. Zodra je vrij bent van het streven naar de beloning van de handeling, offer je het aan God; je moet ook je denken opofferen – je handelingen en je denken kunnen je verering zijn – je hoeft niet alleen bloemen te offeren; je kunt je handelingen en je denken offeren, of ze nu goed, slecht of neutraal zijn. Geloof is de belangrijkste ondersteuning. Hij is de bron van alle handelingen, en elke handeling moet naar Hem gaan.

Als linnen in het vuur wordt gestopt, wordt elk stukje verbrand of het nu vuil of schoon is, of het een jas was van de Koning of de Koningin of van een schoorsteenveger. Je hoeft enkel oogmerk en aandacht te richten op een bepaald doel. De moeilijkheid komt door een gebrek aan vastberadenheid. Heb alleen maar het geloof dat alles gedaan wordt volgens Zijn Wil. Het vuur weigert niet om het vuile linnen te verbranden – het verbrandt alles – dus je hoeft alleen al je handelingen op te offeren of ze nu goed of slecht geweest zijn. Je moet al het beperkte bewustzijn offeren. Als het oogmerk vast ligt, richt je aandacht met vastberadenheid op het doel.

R.A. Kun je dan zeggen, dat we alleen Zelfrealisatie kunnen verkrijgen door onthechting?

D.S. Je moet het verleden offeren aan het heden en de toekomst aan het heden – de Alom-aanwezige. Onthechting en opoffering zijn twee verschillende dingen – onthechting betekent opgeven, maar offer is een verering. Onthechting kan een element van het ego bevatten.

R. Bedoelt u dat je op een zeker moment op moet houden met het zijn van een huishouder – een dokter of een rechter?

D.S. Ego moet begrensd zijn – dat is alles. De vervolmaking van het leven zal verkregen worden als je jezelf leegmaakt en het Oneindige je laat vullen. Je elimineert je ego, en gaat van het eindige naar het oneindige, van het begrensde naar het onbegrensde, van begrensde kennis naar onbegrensde Kennis, van begrensd geluk naar onbegrensd geluk.

M.A. Bedoelt u dat het offer niet letterlijk is, maar in jezelf? Onthechting is binnenin jezelf – niet noodzakelijkerwijs fysieke onthechting?

D.S. Of het nu binnen of buiten is, het zelfde ding is er. Neem een gouden sieraad: het goud zit binnen en buiten; als Hij Alom aanwezig is, is Hij niet alleen binnenin maar ook buiten, dus wat je ook ziet je zou er geestelijk voor moeten buigen. Als het een goede rol is, zul je zeggen: “Wat speelt U een geweldige rol”; als het een slechte rol is, zul je zeggen: “Wat speelt U een duivelse rol”, maar je zou net zo goed moeten buigen en offeren.

M.A. Wat ik bedoelde, was – bedoelde u dat mijn echtgenoot niet noodzakelijkerwijze hoeft op te houden om zakenman te zijn, maar hij moet Gods zaken doen?

D.S. Nee – dat is wat ik zei over onthechting. Onthechting bevat een element van ego. Als ik nu probeer werk op te geven, betekent dat dat ik egoïstisch ben, alsof ik dat kan doen. Ik ben de doener van de onthechting. Het punt is: door de voortdurende opoffering zal het werk, wanneer je daarin standvastig bent geworden, je automatisch verlaten. Je moet tot die tijd wachten; je moet niet het werk opgeven dat je gegeven is. Het werk zal je uiteindelijk verlaten. Tot die tijd moet je handelen. Bijvoorbeeld, na vier dagen wanneer je weg bent geweest,

zal het werk me automatisch verlaten – daar ben ik op aan het wachten! (gelach). Daarom bevat een succesvol leven geen onthechting – dit is de oorzaak geweest van alle problemen in India. Gedurende vele eeuwen zijn we doordrenkt geweest met het idee dat onthechting de beste koers is naar Zelfrealisatie, maar dit heeft enkel geleid tot traagheid. Dit heeft enkel Tamas vergroot. We zouden vrij van Tamas moeten zijn.

Daarna gaf hij een beschrijving van de Drie Gunas. Sattva heeft de functie om werkelijk geluk te manifesteren en daarnaar te leiden. Tamas heeft drie functies – onwetendheid, gehechtheid en verwaarlozing. Iemand die de wereld verzaakt is maar al te bereid om te gaan zitten en geschenken te ontvangen, maar hij is opgehouden met verdienen dus hij kan zelf geen geschenken geven. Dit is de staat van inertie – je hebt je bestemming maar je handelt er niet naar om die te vervullen. Daarom zal hij niet voortgaan, omdat de onwetendheid dieper zal worden, de verwaarlozing van de plicht is duidelijk en zijn gehechtheid aan pietluttige dingen wordt groter.

Rajas – ik moet werken – actief zijn.

Sattva ←----- Rajas -----→ Tamas

Rajas kan beide kanten op – als je goede daden verricht zal het je naar Sattva leiden; als je slechte daden doet zal het naar Tamas leiden. Het is dus beter om Rajas te hebben, maar je zult voorzichtig moeten zijn dat het je niet naar Tamas leidt omdat dat de grootste vijand in het leven is. In Tamas kun je gewoon zitten en zeggen dat deze hele wereld onwerkelijk is dus ik hoef niets te doen, maar zodra het 10 uur wordt en je honger hebt dan verwacht je wat eten. Daarom is India zo arm. De mens moet werken. De andere manifestaties van Tamas zijn als je dingen uitstelt tot morgen, of zo'n vastgeroest idee hebt dat je andere argumenten niet kunt horen.

Rajas – ik moet doen, ik moet mijn doel bereiken. Als het een slecht doel is, zal hij zodra het bereikt is gaan liggen – dat is Tamas. Als het goed is, zal hij nooit rusten en naar Sattva gaan, en wanneer hij stil is volgt gelukzaligheid.

Sattva is vredig en gelukzalig. Geluk hangt af van gebeurtenissen, hetgeen betekent dat je van iets anders afhankelijk bent. Gelukzaligheid komt uit zichzelf en hangt enkel af van zegeningen. Wanneer je geest vol Sattva is, kan het het heden weerspiegelen. Dat is werkelijk geluk. Wat betreft onthechting wat Mrs. Allan noemde, dat is geen kwestie van ergens mee ophouden; wanneer je tot de staat komt waarin je geest volkomen vredig en sereen is, dan zal het werk je automatisch verlaten. Het werk zal jou verlaten, jij verlaat niet het werk. Door het voortdurende offeren van je werk zul je in deze staat komen. Eer Hem met je werk. Als hebzucht komt, als je zegt: “Ik ben gulzig” zul je gevangen zijn door je hebzucht, maar als je zegt: “God is aanwezig in de vorm van hebzucht”, zal het je verlaten.

God schiep het Oosten en het Westen, maar als Hij de twee had gecombineerd – de passiviteit van het Oosten en de actie van het Westen, dan zou iedereen het superbewustzijn ervaren hebben! Maar het is in het Toneelstuk – Hij heeft ons inactief gemaakt en jullie heel actief!

R.A. Natuurlijk werken heel veel mensen niet voor roem etc. maar eenvoudig om in leven te blijven.

D.S. Er zijn goede, slechte en onverschillige manieren van leven. Sommige mensen streven niet naar iets, maar dat is de onverschillige manier van leven. Je zou altijd moeten streven naar volmaaktheid. Het is niet enkel de tijd volmaken met goede daden. Goede daden moeten gedaan worden om het leven volmaakt te maken, zodat we geen verdere zorgen zullen hebben. Zo lang als het verlangen er is zullen we niet vrij zijn en slechts een centimeter beneden volmaaktheid laat wat wensen over. We zouden ernaar moeten streven om elke handeling die we doen volmaakt te maken – van het begrensde naar het onbegrensde te gaan, van dood naar onsterfelijkheid.

M.A. Bedoelt u dat wat je ook gegeven wordt om te doen, dat je dat naar beste vermogen moet doen – terwille van God?

D.S. Ja, en te denken dat God mij deze rol te spelen heeft gegeven.

J.R. En dit is ons leven - is het leven dat gegeven wordt ons werkgebied?

D.S. We zouden onze rol heel mooi moeten proberen te spelen, en met de grootste eerbied voor God. Mensen zeggen dat in India, ondanks deze spirituele traditie de Rishi's en leiders de noodlijdende klassen onderdrukt hebben, en bepaald werk aan de straatvegers hebben toebedeeld en zij zijn onaanraakbaar. Maar dat is niet zo – welke rol je ook hebt, je kunt voor volmaaktheid werken. De straatveger kan zijn mand vullen, op zijn hoofd zetten en aan God offeren net zo goed als een mand bloemen. God heeft me deze rol gegeven, ik moet hem mooi spelen – dus hij doet zijn best en offert zijn mand aan God. In het toneelstuk zijn er vele rollen – goede, slechte en andere. Elke rol wordt uit hetzelfde boek gesouffleerd en door dezelfde persoon – geen werk is slecht en geen werk is goed zolang de souffleur dezelfde is. Als je je rol goed speelt zullen de scènes je niet raken. Scènes en deugden zijn een geestelijke weerspiegeling – het is onwetendheid – wat voor jou een scene is, hoeft voor mij geen scene te zijn. De rol van de soldaat is om te doden. Als hij zegt: “Ik zal niet doden want geweldloosheid is de grootste deugd” dan zal hij niet in staat zijn om zijn rol juist te spelen. In de Gita zei Arjuna tegen Krishna dat hij zijn leermeester, zijn leraar – hoewel deze aan de kant van de tegenpartij was - niet kon doden; het is beter om te bedelen dan om mijn Goeroe te doden. Krishna herinnerde hem toen eraan dat het zijn plicht was om te vechten, en hij had zijn rol niet gekozen – deze was hem gegeven – hij moet zijn plicht doen wie er ook aan de andere kant staat Als we uit ons zelf iets nalaten dan leidt ons dat tot Tamas.

R.A. Zijn alle drie de Guna's noodzakelijk?

D.S. Niet noodzakelijk – ze zijn deel van het leven. *Guna in het Sanskriet betekent touw*; dat zijn deze drie touwen die aan de marionet zijn bevestigd om hem te laten dansen. Deze draaien altijd door; soms zul je Sattvische Guna voelen – vredig; soms zul je voelen dat ik een handeling moet doen; soms voel je dat ik moet gaan liggen; daarom draaien de drie Guna's altijd door. De Schepper van de show maakt ons aan het dansen.

R.A. Maar hebben we geen keus?

D.S. Zoals ik je gisteren vertelde, wanneer je in de individuele geest bent, heb je geen keus.

R.A. Dus we kunnen de Guna Tamas niet elimineren?

D.S. Ja, je kunt elimineren, omdat als je elk ding offert, het dan geen Tamas is. Maar als je zegt: “O, dit werk is te zwaar, ik doe het niet”, dan werk je tegen Zijn bevel in en dat leidt tot Tamas. Stel dat je 30 mijl loopt en zegt: “O, ik kan geen stap meer zetten” en werkelijk voelt dat je geen stap meer kunt zetten; als er dan een tijger of een slang verschijnt, ben je dan niet in staat om te bewegen? Nee, je hebt kracht voor nog 3 mijl op grote snelheid! Daarom is dat “Ik kan dit niet doen” iets mentaals – Tamas. In feite ben je altijd verbonden met de kracht van het hoofdnet. Na een diepe slaap word je wakker en je zegt: “O ik heb heerlijk geslapen” – welnu, zodra de geest stil is, gaan we naar het super-bewustzijn. Na deze diepe en droomloze slaap voelen we ons verfrist, en als we gestoord worden zeggen we: “O, ik sliep zo heerlijk, waarom heb je me gestoord?” Dit geluk kwam niet van voorwerpen omdat daar geen voorwerpen waren. Op dezelfde manier, als je naar het heden gaat – naar het Alom tegenwoordige – word je verfrist.